

nok til at slå på tæven rundt omkring hos små naboer, og når vi andre ikke tør gribe ind, er det, ulykkerne sker.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er blevet gjort opmærksom på, at jeg på et tidspunkt under debatten kom til at bruge betegnelsen Sovjetunionen, hvor jeg skulle have sagt SNG, og det giver mig så anledning til at understrege, hvad der er Enhedslistens virkelig helt afgørende formål med at rejse denne her debat, nemlig at vi for alt i verden skal undgå, at de kræfter, som ønsker igen at skabe russiske stormagtsambitioner, russisk imperialisme, igen får vind i sejlene, og det er det, der er ved at ske.

Det var derfor, jeg henviste til den fjernsyns-udsendelse, jeg så i går, med denne hæslelige militærparade, og hvor vi igen så atomraketterne blive kørt frem. Hvorfor blev de det? Det blev de, fordi generalerne, høgene og nationalisterne i Rusland igen har fået vind i sejlene. Hvorfor har de det? Det har de, fordi Vesten udsender aggressive signaler, fordi man intet har lært af diskussionerne siden Murens fald, fordi man forspilder de muligheder, som har vist sig, for en fælleseuropæisk nedrustning, som er den eneste mulighed for at opbygge en varig fred. Det er og bliver den fundamentale diskussion i dette her.

Hvis vi fortsætter ud ad dette spor, genrejses de russiske stormagtsdrømme, og så knuses demokratiet i Rusland; hr. Arne Melchior henviste ganske korrekt til Tjetjenien. Det, som hele diskussionen drejer sig om, er jo netop at undgå, at andre steder følger efter Tjetjenien, at undgå, at vi ender i en baltisk tragedie, og at undgå, at vi igen får et nyt jerntæppe ned langs med Polens østgrænse. Det, der er hele kernen i debatten, og det, som er ved at køre af sporet i Europa i dag, er, at man ikke ser de muligheder, der er for en almindelig nedrustning, men vender tilbage til de gamle mønstre, de gamle trusselsbilleder, de gamle fjendebilleder, den gamle doktrin om, at Vesten i hvert fald altid skal være stærkere end de andre og rustet til tænderne.

Jeg synes i den forstand ikke, at det har været opmuntrende med de meldinger, der er kommet i denne debat fra den borgerlige side. Det har heller ikke været opmuntrende, at regeringen og Socialdemokratiet faktisk har nægtet at deltage i debatten. Jeg har her i hånden fået en Ritzau-meddelelse, som er kommet fra hr. Torben Lund for lidt siden, og dér siger hr. Torben Lund, at man fra Socialdemokratiets og dansk side har

vendt sig stærkt mod Europahæren, men – siger han så til gengæld – hvis SNU's forudsigelser holder stik, er det naturligvis noget, vi må tage op til fornyet vurdering, og så peger hr. Torben Lund på, at Vestunionens fremtidige rolle først afklares ved EU's regeringskonference i 1996. Derefter, siger han – altså efter regeringskonferencen – har vi et grundlag for at tage stilling fra dansk side.

Det bekræfter desværre min antagelse om, hvad det er, der er ved at ske, nemlig at dette spørgsmål skal fejes ind under gulvtæppet og ikke indgå i det danske memorandum, men udskydes, således at den danske regering tager til regeringskonference uden forhandlingsmandat på dette område, uden at have taget stilling. Man har pakket den danske undtagelse væk, og så tager man til regeringskonference, og dér bliver man så tvunget ind i et traktatforslag, som baner vejen for Vestunionen, en militær dimension i EU og alt muligt andet. Så kommer man hjem og siger: Nu skal vi tage stilling.

Det, vi ønsker, er, at man skal forhandle ud fra, hvad den danske befolkning allerede har vedtaget, nemlig at vi ikke skal være med i Vestunionen, og at det skal fremgå af det danske memorandum. Når vi ved indledningen af denne debat af udenrigsministeren og af hr. Ove Fich blev kritiseret for, at vi tog dette op for tidligt, fordi vi sagde, at det ville vi gerne have præciseret, må jeg da sige, at det unægtelig var stærkt berettiget, at Enhedslisten rejste det allerede på nuværende tidspunkt for at få slået det fast, for nu har vi dokumentation for det fra hr. Torben Lund – som jo udtaler sig efter opfordring fra statsministeren og derfor i virkeligheden som talsmand for regeringen – der meddeler, at dette ikke engang skal indgå i forhandlingsmandatet, ikke engang være med i det danske memorandum. Det skal fejes ind under gulvtæppet, så der er fri bane for at få disse ting ind i en traktat på regeringskonferencen, hvorefter man så kommer hjem og formentlig vil sige, at hvis vi danskere er så formastelige at stemme nej til det, bliver vi nok smidt ud og synker i Atlanterhavet og alt muligt andet. Vi kender jo den måde, som disse ting er foregået på.

Jeg håber inderligt, at udenrigsministeren nu vil benytte lejligheden til at gå op og slutte denne debat med i det mindste at dementere det skema, som hr. Torben Lund nu har udtænkt antagelig efter samråd med statsministeren, da det jo er statsministeren, der har sendt hr. Torben Lund i byen med disse meldinger.